

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.40. De Missione in Angliam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VIIni cum Responsoriiis & Capitulis con-
A. C. 601. gruis excerpfit. Scripsit deinde Librum
 de Sacramentis, qui præter Preces, &
 Contestationes seu Præfationes etiam
 Psalmos pro varietate Lectionum can-
 tandos complectebatur. Obiit sub Leo-
 ne & Majoriano circa medium Sæculi
 quinti. Sidonius Missarum Librum com-
 posuit, cui Gregorius Turonensis Præ-
 tionem præposuit.

Greg. II.
hist. c. 23.

§. XL.

De Missione in Angliam.

Sanctus Augustinus S. Gregorium ro-
 verat, ut Reliquias S. Sixti Martyris
 sibi mitteret, quippe in quodam loco de-
 cebant, se habere hujus S. Martyris Cor-
 pus, qua de re S. Augustinus dubitabat.
Post inter. 9. S. Gregorius transmissis Reliquiis, dicit
*Nisi Corpus istud, quod Populus Marty-
 ris esse credit, edito prodigio clarescat, &
 nisi veteres testatum faciant, sibi Mar-
 tyrii ipsius historiam cognitam esse, ar-
 tror, optime te facturum, si locum, in quo
 Corpus jacet, penitus obstruas, & Reli-
 quias, quas a me expetiisti, in alium lo-
 cum reponas, ne populus, relicta re certa
 illud colat, quod incertum est.*

Mellito & Sociis Roma profectis, &
 que adhuc in itinere constitutis S. Grego-
IX. epist. 71. rius scripsit in hunc modum: *Ubi ad
 Fratrem nostrum Augustinum perveneritis*

ritis, dicetis meo nomine; mihi diu multumque Rem Anglorum pensanti visum fuisse, Templa ipsorum non esse diruenda, sed tantum Idola, quæ insunt, dejicienda. Aqua benedicatur, Templis aspergatur, erigantur Altaria, & Reliquiæ immittantur. Nam si elegantis structuræ sunt Templa, abolito Dæmonum cultu jam veri Dei Servitio consecranda sunt, ut Gens ista, si videat limina, quibus adsuevit, conservari, lubentiore animo accedat, & quia maximum bouum numerum sacrificare Dæmonibus solebant Angli, Festa solemnia, qualia sunt Dedicationis, aut Martyrum, instituenda sunt, & Reliquiæ deponendæ. Umbracula frondea prope Templa in Ecclesias mutata construuntur, & Festa adornatis conviviiis, si modo intra modestiæ leges sese contineant, celebrare liceat. Qui animalia Dæmoni immolare consueverant, jam ea occidunt, comedant, & agant Gratias Deo, cujus Benignitati in acceptis referunt, quod his carnibus satientur, ut dum aliqua sensuum oblectamenta ipsis conceduntur, facilius interna mentis gaudia capere valeant; fieri siquidem non potest, ut durioris ingenii homines mores suos subito mutant. Ad excelsa non uno saltu sed per gradus ascendendum.

S. Gregorius Mellito & Sociis ea omnia, quæ ad Ministerium Ecclesiarum

Beda 1. hist. c. 29.

Sæculum VII

A. C. 601.*ibid. c. 33.*

erant necessaria, Vasa Sacra, Mappas, quibus Altaria teguntur, ornamenta Ecclesiarum, Indumenta Episcoporum & Clericorum, Apostolorum, Martyrumque Reliquias, & Libros plurimos in Angliam deferenda dederat; interim vero Augustinus, Cathedra Episcopali in Regni Cantii Metropoli, quæ tunc Dorvernia, hodie autem Cantuaria dicitur, erecta, protegente Rege, occupavit Ecclesiam, olim a Romanis ædificatam, eam Nomini S. Salvatoris dedicavit, sibi & Successoribus suis in Sedem elegit. Ita non omnia, quæ S. Gregorius decreverat, opere fuere adimpleta; non enim Episcopus Londinensis, sed Cantuariensis, in illa Angliæ Regione, quæ Orientem spectat, Metropolitanæ Dignitatem obtinuit. Monasterium quoque ad Orientem Augustinus fundavit, haud procul a Cantuaria distitum, ubi ipsius precibus exoratus Ethelbertus Rex Ecclesiam SS. Apostolorum Petri & Pauli honoribus Sacram a fundamentis extruxit, & Regia munificentia locupletavit. In hac Ecclesia Augustini & Episcoporum Dorvernensium Successorum ejus, atque etiam Regum Cantii Sepulchra adornata. Non autem Augustino obtigit fors, ut hanc Ecclesiam dedicaret, sed Laurentio Successori ejus. Primus illius Monasterii Abbas fuit Petrus Presbyter, qui

qui Laurentium in profectioe Romana Sæculum VII
A. C. 601.
comitatus fuerat; sed & ipsa Sedes Ca-
thedralis S. Augustini speciem Monaste-
rii referebat, quippe cum suis Clericis,
qui etiam Monachi erant, vitam com-
munem degebat.

§. XLI.

Responsum Iberis datum.

Illo tempore, quo S. Gregorius Melli-
tum mittebat in Angliam, eum Quiri-
cius Episcopus Iberiæ, quæ Provincia (*)
Ponto Euxino contermina erat, nomine
omnium Catholicorum illius Regionis
consuluit, an Episcopi, populi que, qui
abjecta Hæresi Nestoriana ad Ecclesiam
Catholicam redirent, baptizandi essent,
aut sufficeret, Confessionem Fidei eorum
recipere. S. Gregorius Quiricio respon- IX. epist. 61.
dit: *A Patribus nostris accepimus, illos,
qui in Hæresi in Nomine Trinitatis ba-
ptizati fuerunt, ad Sinum Ecclesiæ Un-
ctione Chrysmatis, Impositione manuum,
aut sola Fidei Professione recipi. Unde
Ariani in Oriente Impositione manuum;
in Occidente Unctione; Monophysitæ, a-
liique sola Fidei Professione recipiuntur.*
Monophysitæ a Græcis dicebantur, qui
unam tantum Naturam sicut Eutychemi
in Jesu Christo confitebantur. S. Gre-
gorius

O o 5

gorius

(*) Illi populi hodie Giorgiani dicuntur.